

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et Cavillationes

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Characteres.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

Millesexcenti Errores,

quod doceant, gratiam contulisse ex opere operato; aded nempè, dum errores Pontificiis affingunt, in ipsis suis erroribus implicantur & errant, vt quid dicant, velintque, ipsi nesciant. In hoc verò, omnes Pontificij discrimen inter Sacramenta noui & veteris testamenti constituunt, quod hæc ex opere operantis, illa verò ex opere operato, gratiam conferre dicantur.

De Charactere.

*Ex Kemn. in 2.
part. Examin. d. 173.
pag. 29.*

CONcilium Tridentinum, summa leuitate & futilitate anathema dicere iis, qui negauerint, Sacramenta quædam imprimere in animam suscipientis eam characterem. *Kemn.* At nã is leuis & futilis, qui quod summa omnium exactissimaque diligentia & disquisitione definitum est, leue pronunciat & futile? Nihil autem leuiter, nihil futiliter in plenariis tractari Conciliis, ipsa per se satis testantur Concilia, quæ cum propter communem omnium hominum salutem congregentur, & celebrentur, nihil sanè leuiter, nihil agere à non leuibus præsumendum est futiliter.

174. Characterem esse Commentum scripturæ ignotum. *Kemn. pag. 30.* Sed si scripturis & sanctis consonus non esset Patribus, eum Concilium nec definiuisset, nec approbasset. Et signum quidem imprimi in animam, non obscure indicant sacræ literæ, quæ nos per Spiritum signari & inhabitari tradunt, Verba sunt Apostoli: *Qui vnxit nos Deus, & qui signauit nos, & dedit pignus spiritus in cordibus nostris, &c.* quibus quidem verbis signum distinguit à pignore Spiritus.

2. Corintb. 1.

175. Characterem recens esse figmentum, ignotum antiquitati. Sed figmentum & Commentum est aduersariis, quicquid recentibus eorum commentis non est consentaneum, qui cum ipsa quædam Sacramenta pro commentis habeant, quid mirum, si characterem quoque & effectus eorum pro talibus habeant? *Augustinus sanè, nec recens nec vulgaris auctor, Characterem non solum pro figmento non habet, sed in generali Concilio definitum*

*L. 15. C. de Bapt.
cap. 7.*

finitum tradit, ne ritè baptizati, rebaptizentur propter characterem: Alij verò Patres, et si non omnes ipso vtantur characteris vocabulo, alijs eum verbis, vtpote signi, sigilli, signaculi, quo anima ob signatur, & similibus, exprimunt. *Cyrl. Hierosol. Catech. 4. Basil. Orat. 13. de Bapt. Ambros. lib. 1. de Spir. Sanct. cap. 6.*

176. Patres, nomine Characteris, signi, sigilli, signaculi, &c. non aliud, quàm ipsum externum Sacramenti signum, intelligere. Cum expressè asserant, per ipsum Baptismum imprimi signum & signaculum in animam, eoq; ob signari tanquam sigillo: Sacramenta autem (nî fallor) non imprimuntur.

178. Characterem, recens esse figmentum Scholasticorum, qui tamen nec ipsi inter sese, quid sit, conueniant, aut certi aliquid definiant. Verùm nec recens, nec omninò figmentum esse, ipsi abundè testantur Scholastici.

179. Varias & incertas esse apud Scholasticos, de Characteris opiniones & disputationes. Cum nec vnum ex omnibus in medium proferre possint, eum qui negarit. Quamuis verò quid sit, quòve in subiecto propriè ponendus sit, aliqui ab alijs dissideant, Characterem tamen esse, atq; in animam imprimi, nulli negant. Aduersarij verò expeditam habent viam, vt id esse prorsus negent, quod explicare non possunt.

180. Duradum, Scorum, Gabr. & quosdam alios dubitare, *In 4. d. 6.* an euidenti ratione demonstrari possit Character ex scripturis vel Patribus. *Kemnit.* At cur magis dubitandum cum paucis, quàm non dubitandum cum multis? An non & ipse addit Gab. præsumptuosum esse negare? & (vt ipse annotat Kemn. pag. 30. col. 2.) magis consonare Ecclesiæ determinationi, ponere Characterem, quàm eius oppositum? atq; hanc communiorem esse Theologorum opinionem?

181. Concilium Tridentinum, & antè ipsum Florentinum, non debuisse sub Anathemate definire Characterem, quod non pauci, nec ex scripturis, nec ex Patribus, eum probari posse opinentur. At si res controuersæ defini non debent, quorsum Conuentus? quorsum Concilia? Quo quæso scripturæ testimonio vel

Millesexcenti Errores,

- Eloquium 15. vel mandato Apostoli quædam abrogârunt, quædam verò, quæ modo per Concilia abrogata sunt, præceperunt? hoc nempè, *Sic visum est Spiritui sancto & nobis*; rationem aliam si habuerunt, scriptis non expresserunt. Denique eo ipso, quia aliqui de Characteribus dubitârunt, vel dubitare poterant, ne posthac dubitarent, per generalia Concilia, quid scripturis sacris & Patribus consentaneum esset, definiri debuit, quod utique nunquam fecissent, si dubitandum potius, quam definiendum, censuissent.
- In e. Majoris exte de Baptismo. 182. Innocentium tertium, primum fuisse Characteris inventorem & assertorem. *Kemm.* Cum paulò ante dixerit, Characterem recens esse Scholasticorù commentum & figmentum. Et ipse Innocent. in cap. allegato, alios ante se sensisse dicat, eos qui inuiti baptizantur vel ficti, non recipere aliud præter characterem: Quomodo primus, si alij ante ipsum?
- Maub. 25. 183. Ex ipso Innocentio characteris inventore colligi, de eo quid sit sentiendum, flagitiosum siquidem fuisse hominem; quare? quia contra Philippum Imperatorem curavit creari Otthonem, quem tamen ipsum quoq; fulmine excommunicatum ab Imperio deturbare sit molitus, ut iusto dolore aduersus ipsum exclamarit Vrspergensis, *Habes Roma quod sitisti, decanta canticù, quia per malitiam, non per religionem orbem vicisti.* *Kem.* En quam ob causam homines isti fidem & religionem abiiciant Pontificiorù, quia vitam quorundam non probant Pontificum, immemores verborum Christi: *Quæ dicunt facite, secundum opera eorum facere nolite.* Quid ergo, si detur, Opera quædam Innocentij, fidem nõ concernentia, fuisse mala? num rectè inferemus, dogmata quoque eius fuisse mala? *De Præpositis malis* (inquit Augustinus) *Deus plebem suam securam fecit, ne propter eos doctrinæ salutaris Cathedra deseratur, &c.* Vnde respondemus, quod idem similia obiicienti respondit Augustinus: *Et hæc non vides non esse aliqua documenta, sed vana conuitia? dicis quidem ista, nihil probans, sed et si de aliquibus probares, cæteris de his nihil præscriberes, veruntamen si omnes per orbem tales essent, quales vanissimè criminaris, cathedra tibi quid fecit Romana? in qua Petrus sedit, & in qua hodie Anastasius sedet? cui nos in vnitatem connecti.*
- Epist. 66.
- Lib. 2. cont. lit. petil. cap. 51. Idem in Psal. 36.

connectimur, à qua vos nefario scelere separastis, quare appellas Cathedram pestilentia Cathedram Apostolicam? Hac si cogitaretis non propter homines, quos infamatis, blasphemaretis Cathedram Apostolicam, cui non communicatis; sed quid est aliud, quàm nescire quid dicere, & tamen non posse nisi maledicere? &c. Fidem ergò Deus, non super hominum vel Pontificum qualemcumq; vitam, sed suprâ suam fundavit Ecclesiam & Cathedram.

184. Supradictum Innocentium, illaudatum fuisse Pontificem ac flagitiosum hominem. *Kemnit. cit.* Cum *Krantzius*, hystoricus apud nostrâtes non vulgaris, laudatissimum, doctrinâq; & rerum magnificentia fuisse scribat celeberrimum; *Quin* & ipsum mirificè laudat *Vrspergensis*, ipsumq; tanquam virum fortem, & in Domino confidentem, tria ardua negotia perfecisse, *Othonis* depositionem, Expeditionem in terram Sanctam, & Concilium generale maximum, & Ecclesiæ utilissimum. Quàm verò iustas depositionis *Othonis* habuerit causas, ipse quoq; notat *Vrspergensis*. Quanquam (ut dictum est) nulla Pontificum vita, siue bona, siue mala, fidei derogare potest aut debet; Nec ipsi Imperatores à Pontificibus excommunicati, fidem propterea & religionem deseruerunt aut impugnarunt Catholicam?

*Lib. 9. Metroe
pol. cap. 1. Et
lib. 12. cap. 29*

185. *Vrspergensis* iusto dolore contra *Innocentium* exclaimare, *Non religione, sed malitia Romam vicisse orbem.* Scilicet, omnis contra Pontifices iusta est exclamatio? Cum tamen non iniustam habuisse causam, idem referat *Vrspergensis*. At demus, vicisse per malitiam mundum, Num præstat per malitiam, quàm per nouam aliquam deprauare orbem religionem? An præstat malè viuere, quàm malè credere, malè docere? propriam turpiculare personam, quàm (ut *August.* loquitur) Apostolicam maculare Cathedram? *Supr.*

186. Characterem non esse signum gratiæ inexistentis, vel quæ inesset, nisi obex impediret. *Kemnit. Hessbus.* Quasi ipsam magis gratiam, quàm Characterem inhærerè animis hominum concedant? Nisi tamen quis characterem neget, eum signum esse gratiæ Sacramenti sui negare non debet, eum sit effectus Sa-

G

cramen-

Millesexcenti Errores,

eramenti secundarius, qui produci vtiq; non potest, nisi primus prior producat: Et sicut Sacramentum, ante vsum, signum est gratiæ producendæ, ita character productæ.

187. Characterem non esse figuratiuum seu assimilatiuum Christo. *Idem.* Hæc quoq; proprietas pendet à priori. Cum enim Character proprietas quædam sit spiritualis, ad alia Sacramenta, vel percipienda vel administranda, non immeritò configurate nos Christo dicitur. *1. in quo & à quo est potestas omnis.*

188. Characterem non esse potestatem spiritualem. Sed si non est potestas, quæ ergò propria est ratio, cur baptizati ad alia Sacramenta percipienda admittantur, ad quæ nullus patet non baptizatis accessus? Vnde est quod ritè ordinatus, legitimus constituitur Minister omnium Sacramentorum, alij verò quantumuis ritè baptizati non constituuntur? *Loquor autem de legitima et Ecclesiastica, non Politica ordinatione.*

189. Characterem non esse signum distinctiuum. Quo ergo alio signo distinguetur Clericus à Laico? baptizatus à non baptizato? Aut idè Character signum non est, vel esse debet distinctiuum, quia alia quoque signa sunt distinctiua?

190. Characterem non esse signum obligatiuum ad totam legem obseruandam. At si Circumcilio signum imprimèbat, ppter quod homo obligabatur ad totam legem seruandam, cur Baptismo tale signum spirituale abnegatur?

191. Ridiculos esse Pontificios, quod sibi Characterem arrogent, cum eundem Christo derogent, Nec aliud esse dicant, quàm potestatem spiritualem Christo configurantem. At Christus Sacramenta percepit nulla, per quæ characterem perciperet: Nec potestatem absolutè, sed participatam, esse dicunt Pontificij, qua Christo modo aliquo configuramur, & ab alijs non signatis distinguimur.

192. Ridiculos esse Pontificios, quod asserunt, tria solummodo Sacramenta, Baptismum putè, Confirmationem & Ordinem, imprimere characterem, cum interim singulos, minores atq; maiores ordines, singulos imprimere characteres, identidem doceant,

doceant, & numero characterum ipsum excedant numerum Sacramentorum. *Kemnit.* At nã ridiculi ipsi, qui cum Calicem nõ minus ac panem Sacramentum esse doceant, duo tamen duntaxat Sacramenta, Aquam & Coenam, identidem docent? Sicut ergo duæ species, ita neq; plures ordines multiplicant Sacramentum, cum ad vnum referantur omnes.

193. Characterem non esse signum indelebile in anima. Cum tamen contrarium habeat nullum, per quod deleatur. Nec delebilem vllum vnquam definiert Concilium.

194. Characterem non esse causam, cur Sacramenta quædam non reiterentur: Sed aliam nec Concilia hætenus, nec Theologi reperire potuerunt.

195. Sacramenta quædam non iterari, non propter characterem, sed propter diuinam institutionem. Miror, quæ, & vbi talis institutio? neq; enim scriptura vspiam tradit, sic esse instituta, ne iterentur.

196. Magis rixari & digladiari Pontificios de characterem, quàm de ipsis Sacramentis. *Kemnitius pag. 31.* Quasi hoc ipsum aliud sit, quàm propugnare ipsa Sacramenta, quorũ est effectus?

197. Ideò recedendum esse ab opinione characteris, quod plenum consolatione dogma labefacter, nempe, post lapsum nõ opus esse pœnitentia Pontificia, sed sufficere baptismi semel percepti rememorationem. Cum dogma istud non Christianum sit, sed Lutheranum, commiscens baptismum cum pœnitentia, plenum magis damnatione quàm consolatione. *Infra.*

198. Deum permittere, tam pertinaciter Pontificios dimicare pro tuẽda opinione de characterem, vt manifestum fiat, apud quos sit character ille bestię & meretricis Babylonicæ, cuius *Apo. 13. 14.* frequens est in scripturis mentio. Dicitur putà: Omnem hæreticum bestiam esse & meretricem spiritualem, nec ipsi quidem negabunt hæretici, cum scriptura eos passim & lupos appellet & fornicarios. *Matth. 7.*

Act. 20. Isai. 1. Jerem. 3.